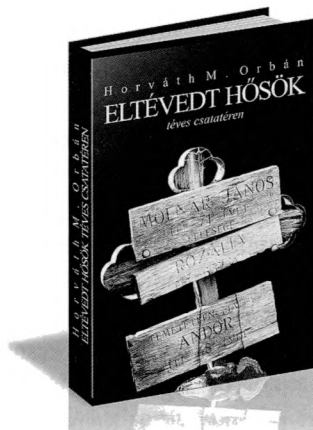

Csorba Béla

KABOLI LESZÁMOLÁSOK

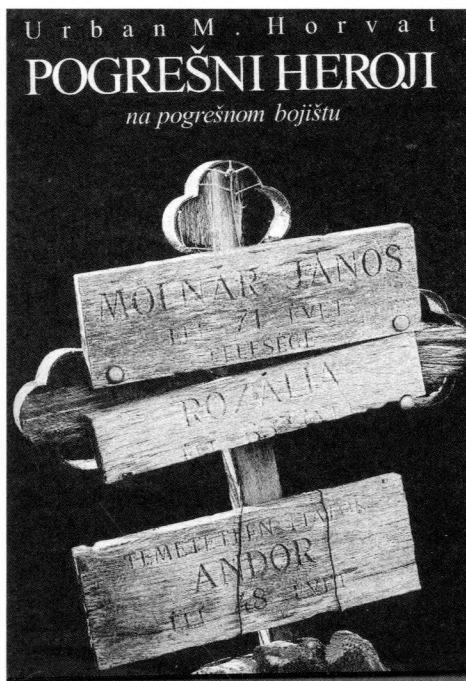
Horváth M. Orbán: *Eltévedt hősök téves csatatéren* című könyve kapcsán

érseke, és II. Endre (András) magyar király. Hogy a hely nem erre emlékeztet, hanem iszonytató, szörnyű jelkép, arról leginkább a Tito nevében garázdálkodó csőcselék tehet, amely 1944 őszén a kaboli monostor addig szentnek tartott kútjába dobta a meggyalázott, meggyilkolt Takácsné Schmidt Ilona feldarabolt, gyöngye testét. És ez csak egy azon szigorúan titkos, de köztudomású állami tabuk közül, amelyeken a kommunisták által irányított Jugoszlávia nyugodott...

Horváth Orbán egy életen át hordta vállain az érthetetlenül és értelmetlenül, s főleg méltatlanul elítélt és kivégzett édesapja ólomnehéz súlyú holttetemét, hogy most jelképesen kiterítse – nem utolsó sorban – azon közösség színe elé, amelyet apja megvédett, és amely nem volt képes megmenteni őt, sőt voltak olyanok is, akik a pusztulását okozták. Hisz, ne felejtjük, mind a magyar, mind a szerb oldalon sok volt a kishitűség, a gyávaság, a jóra való restség, a Gonosz ezért diadalmaskodhatott, újra és újra, a legkülönbélebb zászlók alatt.

Pedig a táj, a környék – Alsó- és Felső-kabol – akár az itt élő népek testvériségének és békevágyának szimbóluma is lehetne. A középkori hagyomány szerint a mai kaboli monostor közelében kötött békét a diplomáciai feladattal Magyarországra érkező, és ott, a nyári kánikulában jégcsodát bemutató Szent Száva, a szerb pravoszláv egyház első

2011 november 4-én az újvidéki Kapisztrán Szent János ferences templomban ünnepélyes szentmise keretében emlékeztek meg két újvidéki ferences vértanú, Köröszts Kriszostom (Pécs, 1909 – Újvidék, 1944) és Kovács Kristóf (Jászberény 1914 – Újvidék 1944) vértanú haláláról és imádkoztak boldoggá avatási ügyük sikeréért.

Kálmán Peregrin ferences, a boldoggá avatási ügy viceposztulátora és a mátraverebélyi Szentkút öre méltatta a két vértanút, kiemelve, hogy ők „nemcsak a fogalom általános értelmében, hanem a katolikus értelmezés szerint is vértanúk. Vagyis azok, akiket nem csupán vagy elsősorban nemzeti hovatartozásuk, hanem papságuk miatt, az egyház iránti gyűlöletből öltek meg, aminek lehetőségével tudatosan számoltak, és ezt úgy fogadták, mint Krisztus a keresztet: értünk, emberekért, a mi üdvösségünkért felajánlva.” Az ezt követő koncelebrált latin szentmisét SE Orlando Antonini, belgrádi szentszéki nuncius főcelebrálta.

